

592 V zkroušenosti srdce

transpozice 2

Vstup, Před evangeliem, Obětní průvod, Přijímání, Závěr

Vstup

1. V zkrouše - nos - ti srd - ce své - ho k to - bě, Bo - že, jde - me dnes,
a - by Tvůr - ce ve - li - ké - ho o - sla - vil náš vděč - ný ples.
Ni - tro na - še o - čisť, Pa - ne, a - by mi - lost o - bě - ti,
kte - rá na svět ce - lý ka - ne, moh - la du - ši pros - pě - ti.

Před evangeliem

2. Slovo tvoje vede lidi
k pokoji a radosti,
kdo se podle něho řídí,
prospívá v tvé milosti.
Bůh mu dává v kříži síly,
naplňuje útechou,
zvláště v poslední jej chvíli
k světlu vede smrti tmou.

Obětní průvod

3. Kněz, hle, jménem církve Boží
Bohu dary podává,
v nich se Kristus, sám Syn Boží,
za nás v oběť smírnou dá.
My zas jemu v oběť sebe
přinášejme s radostí,
dá nám jednou dojít nebe,
věčnou slávou uhostí.

Přijímání

4. Pojdme, dítky, k Otce stolu,
vykoupení, spěchejte,
přijímejte pokrm spolu,
který Pán vám dává zde.
Ovoce to stromu kříže,
mana rajská, nebes plod,
sytí, hojí, vede blíže
k věčné spáse lidský rod.

Závěr

5. Zástup věrných se ti klaní
v díkyvdání upřímném,
daruj nám své požehnání,
spoj nás v těle jediném.
Zlo ať dobrem přemáháme,
hledáme vždy vůli tvou,
dej ať život náš se stane,
Ježíši, tvou oslavou.

Před evangeliem

2. Slo - vo tvo - je ve - de li - di k po - ko - ji a ra - dos - ti,

kdo se po - dle ně - ho ří - dí, pros - pí - vá v tvé mi - los - ti.

Bůh mu dá - vá v kří - ži sí - ly, na - pl - ňu - je ú - tě - chou,

zvláš - tě v po - sled - ní jej chví - li k svě - tlu ve - de smr - ti tmou.

Obětní průvod

3. Kněz, hle, jmé-nem cír - kve Bo - ží Bo - hu da - ry po - dá - vá,

v nich se Kris-tus, sám Syn Bo - ží, za nás vo - běť smír-nou dá.

My zas je - mu vo - běť se - be při - ná - šej - me s ra - dos - tí,

dá nám jed - nou do - jít ne - be, věč - nou slá - vou u - hos - tí.

Přijímání

4. Pojd'-me, dít - ky, k Ot - ce sto - lu, vy - kou - pe - ní, spě - chej - te,

při - jí - mej - te po - krm spo - lu, kte - rý Pán vám dá - vá zde.

O - vo - ce to stro - mu kří - že, ma - na raj - ská, ne - bes plod,

sy - tí, ho - jí, ve - de blí - že k věč - né spá - se lid - ský rod.

Závěr

5. Zá - stup věr - ných se ti kla - ní v dí - ků - vzdá - ní u - přím - ném,

da - ruj nám své po - žeh - ná - ní, spoj nás v tě - le je - di - ném.

Zlo ať dob - rem pře - má - há - me, hle - dá - me vždy vů - li tvou,

dej ať ži - vot náš se sta - ne, Je - ží - ši, tvou o - sla - vou.